

Nr. 19.   Udgaar hver Forestillingsdag.   Tirsdag den 24de September 1901.   1. Serie.   2. Aarg.

A. Jonnesbeck
AARHUS

Landets største og billigste
Baand- og Modemagasin.

✱ ————— ✱

F. Rybner Petersens Boghandel.

Største Lager af Salmebøger.

Konfirmationsgaver.

✱ ————— ✱

**Aarhus Theaters
Restavration & Café.**

Hver Aften efter Forestillingen
Souper à Kr. 1,50 — 3 Retter.

Direkte Indgang fra Foyer'en.

Johannes Gjerulff,
Immervad 7.

Broderimagasin.

Tegnekontor.   Montering.

**A. Thykjær's
Kaffehandel**

anbefales.

Specialitet:

Fineste Java-Kaffe.

Conserves & Sydfrugter.

Guldsmedgade 7. — Telefon 429.

Direktion: Mr. Michel Mortier, Paris.
Impresario: Folmer Hansen.

Aarhus Theater.

Tirsdagen den 24de September 1901, Kl. 8,
giver

Mme. Charlotte Wiehe-Berény
1ste Forestilling

med Pariser-Ensemble (14 Personer).

Manden med Dukkerne.

(L'homme aux poupes.)

Pantomime med Sang i 1 Akt. Tekst og Musik af Henri Berény.

Personerne:

Digteren	Hr. Franck-Morel.
Hans Kone	Fru Charlotte Wiehe-Berény.
Kommissæren	Hr. Talon.

L'affaire Mancel.

1 Akt af Georges Mitchell.

Personerne:

Louis Mancel	Hr. Dieudonné.
Pascal Geron	Hr. Nangys.
Doktor Lebon	Hr. Franck-Morel.
Charles	Hr. Casella.
En Soldat	Hr. Talon.

Le „Je ne sais quoi“

(Dette „Jeg véd ikke hvad“).

Komedie af Francis de Croisset og Maurice de Waleffe. (1ste Akt.)

Personerne:

Marquise d'Evreux	Fru Charlotte Wiehe-Berény.
Marquis d'Evreux	Hr. Le Gallo.
Greve d'Arleval	Hr. Nangys.
Grevinde d'Arleval	Frk. Morey.
Bertrand, Bankier	Hr. Dieudonné.
Jean, Tjener	Hr. Casella.
1ste Reporter	Hr. Talon.
2den Reporter	Hr. Montalais.
En Reporterske	Fru Schmidt.

Handlingen foregaar i Paris hos Marquis d'Evreux.

Programmet fortsættes paa næste Side.

Ceres Pilsner

Bryggeriets Aftapning!

anbefales!

Elegant
Systue for **Kjoler**

August Welling

Lille Torv 6.

Mine

Skolestrømper

med dobbelt
Knae
Hæl
Saal
Taa

ere hidtil uovertrufne.

Anthon Christensen,
Clemenstorv.

Daglig frisk

hjemmelavet Konfekt

anbefaler

Thorvald Hansens Eftfl.,
Volden 8.

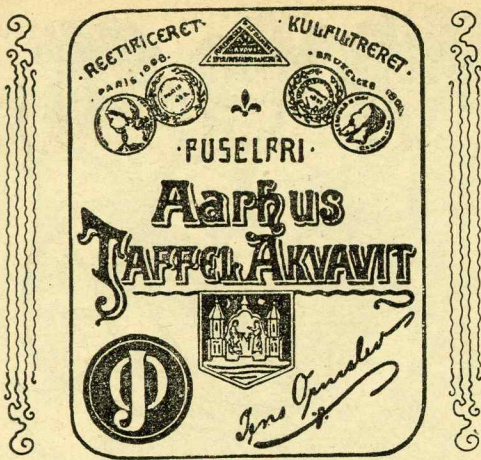
**Aarhus
Kjoletøjs-Lager**

ved **Rudolf Helms,**

1. Sal. Store Torv 3. 1. Sal.

Detail Salg til en gros Priser.
1. Kl. Systue for Kjoler.

Le je ne sais quoi.

De to franske Forfattere — de Croisset og de Walaffe — hvem Stykket skyldes, har sammensyet det som et flatterende Kostume om Fru Wiehe-Berénys blonde og sejrige Fremmedartethed.

De gjorde hende i Stykket til en Amerikanerinde — en Millionærdatter som har ægtet en fransk Marquis. Hun skal nu indføres i Pariserlivet, men mangler dette — dette Ubestemmelige — som gør det parisiske Selskab til en Kaste for sig, hvori en Fremmed vanskelig trænger ind.

Det er ikke blot hendes Ydre, der røber hendes fremmede Oprindelse, endda hun faar sine Kostumer fra de største Pariserkunstnere, tilmed dekorerede Folk. Det er hendes naive Opfattelse af Kærlighed, hendes Mangel paa Lethed. Ja, selve hendes Rigdom gør hende latterlig. Thi Folk af Selskabet ere ikke rige.

Redelig bestræber hun sig for at rette disse Fejl. Ja, hun forsøger endogsaa at bortøde en stor Del af Formuen ved at tage Aktier i et vanvittigt Foretagende. Forgæves! Aktierne stige ganske mod Beregning, og hun bliver dobbelt saa rig som før.

Dette udvikles i en fortræffelig Lystspil-Akt, hvori der ironiseres vittig over det »Ubestemmelige« — det, som den stakkels Marquise d'Evreux ikke kan tilegne sig.

Eller ikke endnu! Thi de to sidste Akter viser hende som en særdeles lærvillig Elev. Bortstødt og bedraget af sin Mand, hvem hun har truffet i den smukke Grevinde d'Arlevals Arme, søger hun selv Trøst hos Grevindens Mand. Han er saa smuk, saa mandig, saa øm — og ulykkelig som hun selv. En enkelt Gang glemmer han sig selv og gaar hende for nær paa Livet med sine Kærlighedserklæringer. Men da han mærker, at hun har følt sig stødt, gør han Afbigt og finder ud af, at hun trænger ikke til en Elsker, men til en Forlovet, en hyggelig, ærbødigt og ridderlig Forlovet.

Saa synker hun i hans Arme. Og da Ægtemanden kort efter indfinder sig, kan hun love ham, at han ogsaa skal faa noget »je ne sais quoi«, som han hidtil har savnet — og hun peger paa hans Pande som Aasted for Anbringelsen af de traditionelle Symboler for den Værdighed, der vil blive ham tildelt.

Haanden.

(La Main).

Mimodrama i 1 Akt efter en Idé af Johannes Marer. Tekst og Musik af Henri Berény.

Personerne:

Vivette, Danserinde ..... Fru Charlotte Wiehe-Berény.
Baronen ..... Hr. Le Gallo.
Indbrudstyven ..... Hr. Franck-Morel.
Handlingen foregaar i Paris i Danserindens Villa.

Dirigent: Komponisten Henri Berény. Flygel: Hornung & Møller.

Forestillingen er forbi omtrent Kl. 10³/₄.

(Med Eneret paa Personlisten.)

Billetpriser:

	Ordinær Forhøjet			Ordinær Forhøjet	
	Pris.	Pris.		Pris.	Pris.
1ste Parket	2,50	3,00	1. Balkon, øvrige Rækker	2,00	2,50
2det —	2,00	2,50	2den Balkon, 1ste Række	1,50	2,00
Parterre, de første 4			— øvrige —	1,00	1,25
Rækker	1,50	2,00	Amphitheater, 1ste og		
— øvrige Rækker	1,00	1,50	2den Række	1,75	1,00
Fremmedloge	4,00	5,00	Amphitheater, øvrige		
1ste Balkon, 1ste Række	2,50	3,00	Rækker	0,50	0,75

Billetter faas til forhøjet Pris fra Kl. 10—11.

Til almindelig Pris fra Kl. 12—3 og fra Kl. 5.

Aarhus Theaterblad

— Udgaar hver Forestillingsdag —

Indhold: Theatrets Program, Orienteringsplan over Pladserne i Theatret, Musikprogram, Billeder og underholdende Tekst, Theaterverdenen vedrørende, samt et begrændset Antal Annoncer.

Bladet sælges hver Forestillingsdag i Theatrets Forhal. Pris 10 Øre.
Annoncer kunne bestilles paa Bladets Kontor, Musæumsgade 6, aabent 9—11 og 4—6. Telefon 403.

Marie Dam,

12, Clemensstræde 12,
anbefaler

hjemmelavet

Konfekt

„Haanden“ (La main),

hvortil Tekst og Musik efter en Idé af Hr. Johannes Marer er forfattet af Hr. Henri Berény, er bygget over en engelsk, meget rystende Kriminalhistorie — »Lady Stanhopes Fælde«, tror vi nok, den hedder — og handler om en ung Frue, der kommer hjem og bliver lukket ene inde med en Tyv, hvis Haand hun opdager, og hvem hun ved den største Koldblodighed redder sig for.

Fru Wiehe.

Fru Wiehe-Berénys intelligente og elskværdige Direktør Hr. Michel Mortier har i »Dannebrog« gjort Rede for, hvorledes han »opdagede« den danske Stjerne og førte hende frem for Pariserne.

Det var for lidt over to Aar siden! Jeg var ude i Ærinde for den store Kimære, der lød Navnet »Verdensudstillingen anno 1900«, og paa mine Rejser gennem Europa fra Syd til Nord, fra Øst til Vest, havnede jeg en skøn Augustaften i København.

Den første Dag foretog jeg mig ikke andet end at bese den smukke By. Paa min Vej kom jeg forbi en stor Bygning, der viste sig at være et Theater, Kasinotheatret. Mit Blik falder paa Plakaten, og jeg læser her, at der samme Aften opføres »La dame de chez Maxim« (»Damen fra Natkafeen«).

Feydeaus Stykke paa Dansk! Det maatte være et kosteligt Traktament for en gammel Pariser som jeg. Hvorledes kunde Môme Crevette, denne Blomst fra Boulevarden, eller rettere fra Montmartre, fortolkes af en nordisk Kvinde, som vi gerne tænker os smægtende og lidt apatisk.

Om Aftenen begav jeg mig paa Forhaand meget ugunstigt stemt hen i Theatret, overbevist om, at jeg kun blev der et Øjeblik.

Hvor umaadelig stor blev ikke min Overraskelse, da jeg saa' den blonde Môme Crevette træde ind paa Scenen, saa let og utvungen, saa uudsigelig yndefuld med sit kaade Blik og sit skælmske Smil. Det er vanskeligt med Pennen at gengive det Indtryk, hun gjorde paa mig. Det var ikke et enkelt Lynglimt, det var et helt Tordenvejr. Jeg følte lige paa Stedet, at her havde jeg en Personlighed lige overfor mig. Efter at jeg havde set paa hende en Times Tid, var min Overbevisning fæstnet. Denne Skue-

H. P. Busch,
 autoriseret Installatør,
 Klostergade 34.
 Elektriske Lys- og Motor-Anlæg.
 Mekanisk Værksted.
Kunstsmedarbejde
 udføres efter originale Tegninger.
 Overslag gratis.
Telefon Nr. 1291.

Medaille:
Paris 1900.

Brødr. Hofmanns Møbelfabrik,

→→ **Aarhus,** ←←

anbefaler sig med Møbler i alle Stilarter, saavel som et stort
 Lager af ordinære Møbler.

Telefon Nr. 117.

Leveret Møbler til
 Hds. kgl. Højhed
 Kronprinsessen.

Ny Digtsamling.

Otto C. Fønss:

SEPTEMBERDAGE

Digte.

Pris 2.00, elegant indb. 3.25.

Med Forfatterens Portræt.

I alle Boglader.

Jydsk Forlags-Forretning.

spillerinde, der hed Charlotte Wiehe, og hvis Navn hidtil havde været mig fuldstændig ubekendt, kunde kun være en meget stor Kunstnerinde, der snart vilde blive Paris' Afgud, hvis Paris nogen Sinde kunde faa Lejlighed til at lære hende at kende.

Jeg havde gerne straks tilraabt hende den Beundring, jeg folte for hendes Talent med al dets Ynde, dets Gratie og Sanddrøhed. I Môme Crevettes flove Rolle havde hun opnaaet at vise mig et mægtigt, vidtrækkende dramatisk Temperament. Den fremstillede Persons Underordnethed bragte mig til endnu stærkere at skatte Fremstillerindens Overlegenhed.

Jeg var en af de sidste, der stod og klappede efter Tæppets Fald, og da jeg ikke kunde gøre mig forstaaelig for de Cerberus'er, til hvem jeg fortalte, at jeg vilde op paa Scenen for at bevidne Kunstnerinden min Begejstring, skrev jeg til hende.

To Dage efter havde jeg den Ære at blive modtaget af Fru Charlotte Wiehe-Berény i hendes kokette og samtidig saa smagfulde Lejlighed i Frederiksborggade. Med den Djærvhed, som en fast Tro alene giver, gik jeg lige løs paa Sagen og opfordrede hende til at komme til Paris.

»Til Paris«, sagde hun med et Udtryk af den dybeste Forundring i de smukke Øjne, »det kan da ikke være Deres Mening. Til Paris, der har Sarah Bernhardt, Réjane, Bartet, Granier og saa mange andre. Vilde De virkelig have, at en lille dansk Skuespillerinde som jeg skulde vove mig frem for Pariserpublikummet. Nej, det er jo Vanvid. Det er meget elskværdigt af Dem at have haft denne Tanke, men Franskmandene er jo elskværdige«, tilføjede hun og ry-stede gratiøst paa det kunne Hoved med det opvakte, smilende Udtryk, og hvor det blonde Haar synes at have faaet sit svage Gyldenskær fra Midnatssolens blege Straaler.

Som Cæsar var jeg altsaa kommet

og havde set, men det var ogsaa det hele.

Ikke desto mindre vilde jeg ikke saadan opgive Tanken om at vise Pariserne en Kunstnerinde, hvem jeg ansaa for at være saa fuldkommen, og efter lange, indtrængende Forestillinger fik jeg tilsidst Bugt med hendes Modstand.

Men hvorledes skulde jeg føre hende frem? Man kunde jo ikke tænke paa at lade hende tale fra en Scene. Hendes Pludren, thi hun kunde endnu kun pludre Fransk, vilde ikke være mulig paa Brædderne. Saa fik imidlertid hendes Ægtefælle, Hr. Henri Berény, den Idé at skrive Mimodramaet »Haanden«, der meget behændig tillod hende at vise sit Talent fra alle dets forskellige Sider. Det vilde blive altfor langt i Detaillerne at fortælle, hvorledes jeg fik hende til at debutere ude paa Verdensudstillingen, hvor hun, uden at tiltrække Masserne, straks blev anerkendt af de fineste Kunstkere som af Blyantens store Mestre, Jules Chéret og Dumoulin, af fremragende Forfattere som Anatole France, Jean Lorrain, Mühlfeld, Mendés og endelig Jules Claretie, der bad mig om at blive præsenteret for hende.

Jeg havde altsaa haft Ret. Min Begejstring fra den første Aften i Københavns Kasinotheater var berettiget, Charlotte Wiehe var anerkendt af Direktøren for Verdens første Scene som en ualmindelig stor Kunstnerinde. Clareties Udtalelser vakte enorm Opsigt, og næste Dag var Charlotte Wiehes Navn paa alles Læber. Det gav saa stærk Genlyd, at to af Londons Theatre, Coronet Theatre og Terry's Theatre, stredes om hende. Hun maatte dele sig og spille i dem begge. Hun triumferede her en Maaned, men Paris ventede paa hende, og hun kom tilbage for at spille paa Théâtre des Capucines og senere paa »Gymnase«. »Haanden« og »Manden med Dukkerne« var det første Program, hun spillede i fire Maaneder i Træk for

Eliten af Pariserpublikumet, og hvad der ikke mindst fortjener at bemærkes, var, at alle vore største Kunstnere for at sé hende betalte deres Billetter, hvilke i Parantes sagt var adskillig dyrere end 2 Kr. 50 Øre. Mange Gange havde Theatret Besøg af Coquelin. Mounet-Sully, Fèbvre, Antoine, Réjane, Bartet, Jeanne Granier, Jane Hading, Fru Segond Weber, Marthe Brandès, Félicia Mallet, Yvette Guilbert, Balthy og saa mange andre. I første Omgang var Slaget mere end vundet, men dette kunde ikke være nok for en Kunstnerinde af Charlotte Wiehes Værd. Hun vilde bevise, at det ikke blot var Pantomimen, hun magtede at fremstille, hun vilde spille Komedie paa Fransk. Med et overmenneskeligt Mod gav hun sig saa til at studere Fransk, ikke blot i dets Udtryksformer, men ogsaa i dets Aand, og i to Maaneder tog hun Undervisning hos vor fremragende Lærer George Maneuvrier. Samtidig med sine Sprogstudier lærte hun Marquise d'Evreux i »Dette jeg véd ikke hvad«, der var skrevet for hende af Francis de Croisset, den unge Forfatter, hvis Lystspil »Cherubino« i næste Maaned skal opføres paa Théâtre Français. Og paa en fænomenalt kort Tid viste Charlotte Wiehe sig for det literære og mondæne »Tout Paris« i en fransk treakts Komedie og triumferede, som sjælden nogen Kunstner har triumferet. Hvad der maa anføres som noget enestaaende: alle vore største Kritikere, Larroumet, Duquesnel, Fouquier, Faguet, Mühlfeld, var enige om at paa-skønne hendes Fuldkommenhed. Kritikernes Udtalelser har skabt Charlotte Wiehe en »gylden Bog«, som Danmark har Ret til at være stolt af; Danmarks »Lotte« har vundet dér, hvor saa mange andre har lidt Skibbrud, hun har vundet ved sit store Talent, ved sin bedaarende Personlighed, ved al den Ynde, der straalte ud fra hende.

Paris har haft Besøg af de største udenlandske Stjærner, der er komne

for at bede det sætte Stempleet paa deres store Sukces'er i Udlandet. Sikkerlig var Salvini, Rossi, Ristori, Duse, Marie Guerrero og Agnes Sorma store Kunstnere, som Paris har hilst med Ærbødighed, men de er alle vedblevne at være Udlændinge for os. Kun den danske »Lotte« har faaet sine Naturalisationsattester hos os, og dem har hun skaffet sig ved sit geniale Talent.

Onde Tunger, Folk, der altid søger, hvad der ligger bag ved Tingene, har villet paastaa, at Charlotte Wiehes hurtige og store Sukces var vundet ved andre Midler end ved hendes Talent. Men de tager fejl. Der er naturligvis visse Folk i Paris, der kan vindes ad Krogveje, for ikke at sige paa værre Maader, men disse Folk har ingen Indflydelse paa Almenheden, og visse udenlandske Kunstnere, hvis Navne jeg skal fortie, véd god Besked herom. Nej, det ægte Paris, det, som danner det sande Areopag, som ikke har sit Stamkvarter hverken paa Kaféer eller Ølhaller, dette Paris kan kun erobres ved Talentet og Talentet alene. Det er derfor, jeg har fundet det nødvendigt med nogle Linjer at fortælle Forhistorien til den vældige Sukces, Charlotte Wiehe har vundet i Paris, thi hvis det er en Hæder for Kunstnerinden, hædrer den samtidig vor store Hovedstad.

Naa, nu er da den lille Môme Crevette fra Kasino kommet tilbage til sin Fødeby, tiljublet og fejret af sine Landsmænd, som hun bør være det. Og efter at have været Profet udenlands er hun, hvad der er endnu vanskeligere, Profet i sit eget Fædreland.

Michel Mortier.

Aarhus Theater. I Morgen gives sidste Mme. Charlotte Wiehe-Berény-Forestilling, hvortil Billetter til forhojet Pris sælges i Theatrets Billetkontor Formiddag Kl. 10—11 og til ordinær Pris Kl. 12—3 og fra Kl. 5.

Læs! Aktuel!

OSCAR MADSEN

Fru Pilatus

Nutidsfortælling

Pris 2.00

I alle Boglader!

Jydsk Forlags-Forretning.

Yndere af spændende Lektüre

anbefales

A. CONAN DOYLES

interessante Serie Kriminalhistorier:

SHERLOCK HOLMES' OPDAGELSER

I—VIII BIND

Hvert Bind sælges særskilt! Pris 1.50—2.25.

JYDSK FORLAGS-FORRETNING.

Ny Bog!

ANDERS J. ERIKSHOLM

JOHANNES

FORTÆLLING

Pris 2.50. I alle Boglader!

Jydsk Forlags-Forretning.